

*“Ik zing het uit van vreugde,
God is groot
eeuwig duurt zijn liefde”*

Zuster Theophila, met gevoelens van dankbaarheid gedenken we haar, voordat we voorgoed afscheid nemen. Zij was een mens van vreugde, ze kon genieten van het leven. Van het samen zijn met familie, haar broers en zussen uit het grote gezin. Zij kon daar vaak over vertellen. Vooral over de goede band met elkaar en de zorg van de ouders.

Zij en ook haar zus, zuster Nicolinda, kozen voor het kloosterleven in onze Congregatie. Helaas is zuster Nicolinda jong overleden.

Zuster Theophila heeft veel betekend in de zorg voor bejaarden. Met een vrolijke noot en een opgewekt humeur kon zij mensen opbeuren en was zij graag gezien. Ook heeft zij zich ingezet voor eigen medezusters.

Zij zag steeds wat de ander miste of nodig had. Ze was altijd wel te porren voor een feestje, een lied, een dansje, ook in de eigen gemeenschap.

Haar bron bij haar inzet zocht ze bij de Heer. Dagelijks was ze in de kapel te vinden. Daar wist ze zich met Hem verbonden en vond ze steun bij haar zich geven voor de ander. Zij was trouw aan de Heer en aan zichzelf. Veel vreugde beleefde zij bij het schilderen van Iconen. Dit versterkte haar innerlijke verbondenheid met God.

De laatste periode in haar leven heeft ze veel moeten loslaten, doch vanuit haar levenshouding van trouw was zij in staat hier moedig mee om te gaan. Ze kon blijven omzien naar de ander.

Lieve zuster Theophila, je laat een lege plaats achter in onze gemeenschap. Echter, de mooie herinneringen blijven.

We danken je voor alles wat je ons gaf en voor wat je betekende.

Ga heen in vrede en leef in vreugde verder bij God.

Je medezusters.

Geboren op 2 april 1932 te Wateringen
Geprofest op 16 november 1953 te Maastricht
Overleden op 15 augustus 2024 te Maastricht
Begraven op 21 augustus 2024 te Rijckholt

Zusters Onder de Bogen

In dankbare herinnering

*Zuster Theophila
Helena Wilhelmina van Leeuwen*

